

Civilinė byla Nr. e2-1291-1030/2022
Teismo proceso Nr. 2-06-3-09002-2021-7
Procesinio sprendimo kategorijos: 2.8.2.1;
3.1.7.8; 3.2.6.6.2; 3.2.6.6
(N)

KLAIPĖDOS APYLINKĖS TEISMAS

SPRENDIMAS UŽ AKIŲ LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. kovo 2 d.
Klaipėda

Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų teisėja Monika Lapukaitė rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovės Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos ieškinį atsakovui (*duomenys neskelbiami*) dėl sodybos „Memelio dvaras“ nuomos sutarties ir sodybos „Memelio dvaras“ nuomos preliminarios sutarties sąlygų pripažinimo nesąžingomis ir negaliojančiomis.

Teismas

n u s t a t ė :

ieškovė kreipėsi į teismą, prašydama pripažinti (*duomenys neskelbiami*) valdomos sodybos „Memelio dvaras“ nuomos sutarties 1 punkte įtvirtintas sąlygas „<...> „Dvaras“ pasilieka vienašališką galimybę ir teisę keisti meniu sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą“, „<...> Savavališkas pirties ir kubilų kūrimas užtraukia 1 500 Eur baudą“ bei nuomos sutarties 3.5, 3.7, 4.1, 4.2, 4.3, 4.7, 5.1, 5.2 ir 5.3 punktų sąlygas, taip pat (*duomenys neskelbiami*) valdomos sodybos „Memelio dvaras“ preliminarios nuomos sutarties 1.1.6, 1.1.9, 1.1.10, 1.1.11, 3.6, 3.8, 4.1, 4.3, 4.5, 5.1, 5.2, 5.3, 6.3, ir 6.5 punktų sąlygas nesąžiningomis ir negaliojančiomis. Ieškovė prašė priimti sprendimą už akių, jei atsakovas nepateiks atsiliepimo į ieškinį.

Atsakovui procesiniai dokumentai įteikti tinkamai Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekse (toliau – CPK) 123 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka. Atsakovas atsiliepimo per teismo nustatytą terminą nepateikė, taip pat nenurodė atsiliepimo nepateikimo priežasčių, todėl, ieškovei prašant, priimamas sprendimas už akių (CPK 142 straipsnio 4 dalis).

Teismas

k o n s t a t u o j a :

Iš byloje pateiktų rašytinių įrodymų nustatyta, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (toliau – Tarnyba) 2020 m. rugsėjo 29 d. nutarimu Nr. 10E-2113 „Dėl sodybos „Memelio dvaras“ nuomos sutarties sąlygų“ ir 2021 m. liepos 16 d. nutarimu Nr. 10E-1821 „Dėl sodybos „Memelio dvaras“ nuomos preliminarios sutarties Nr. 2021-021 sąlygų“ sodybos nuomos sutarties

1 punkte įtvirtintas sąlygas „<...> „Dvaras“ pasilieka vienašališką galimybę ir teisę keisti meniu sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą“, „<...> Savavališkas pirties ir kubilo kūrimas užtraukia 1 500 Eur baudą“ bei nuomos sutarties 3.5, 3.7, 4.1, 4.2, 4.3, 4.7, 5.1, 5.2 ir 5.3 punktų sąlygas, taip pat sodybos preliminarios nuomos sutarties 1.1.6, 1.1.9, 1.1.10, 1.1.11, 3.6, 3.8, 4.1, 4.3, 4.5, 5.1, 5.2, 5.3, 6.3 ir 6.5 punktų sąlygas nesąžiningomis ir negaliojančiomis.

Tarnyba 2020 m. rugsėjo 29 d. raštu Nr. 4E-25392 Nutarimų Nr. 10E-2113 ir Nr. 10E-1821 nuorašus pateikė atsakovui, tuo pačiu pasiūlydama per 14 dienų nuo nuorašo gavimo dienos, sudarant su vartotojais sutartis, pakeisti, panaikinti ar netaikyti nutarimuose nurodytų sąlygų, kurios pripažintos atitinkančiomis vartojimo sutarčių nesąžiningų sąlygų nustatymo kriterijus ir apie tai informuoti ieškovę. Nustatytu terminu atsakovas nepateikė atsakymo, todėl Tarnyba 2021 m. gruodžio 10 d. raštu Nr. 4E-32539 pakartotinai pateikė analogišką siūlymą. Ieškovė nurodo, kad atsakovo atsakymas iki šiol nepateiktas, taigi atsakovas neatsižvelgė į pateiktą siūlymą dėl sutarties bei preliminarios sutarties sąlygų, kurios nutarimais Nr. 10E-2113 ir Nr. 10E-1821 buvo pripažintos atitinkančiomis vartojimo sutarčių nesąžiningų sąlygų nustatymo kriterijus, pakeitimo, panaikinimo ir (ar) netaikymo.

CPK 49 straipsnio 2 dalis numato, kad įstatymų nustatytais atvejais valstybės institucijos gali pareikšti ieškinį viešajam interesui ginti. Vartotojų teisių gynimas vertintinas kaip viešasis interesas, svarbus ne tik pačiam vartotojui, bet ir didelei visuomenės daliai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2001 m. balandžio 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-475/2001; 2008 m. spalio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2008; etc.). Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo (toliau – VTAĮ) 30 straipsnyje numatyta, kad vartotojų viešąjį interesą gina Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba; vartotojų viešojo intereso gynimas – tai ieškinio vartotojų viešajam interesui ginti pareiškimas, kai siekiama pripažinti ar pakeisti teisinius santykius, uždrausti (nutraukti) pardavėjo ar paslaugų teikėjo veiksmus (neveikimą), kurie pažeidžia vartotojų teisėtus bendruosius interesus ir yra nesąžiningi vartotojų požiūriu, neatitinka sąžiningos verslo praktikos arba prieštarauja CK, šiam įstatymui ar kitiems teisės aktams. Ieškovei, be kitų atliekamų funkcijų, įstatymų nustatyta tvarka pavesta kontroliuoti sutarčių standartines sąlygas ir ginčyti nesąžiningas vartojimo sutarčių sąlygas (CK 6.228⁴ straipsnio 10 dalis, VTAĮ 12 straipsnio 1 dalies 6 punktas).

CK 6.228¹ straipsnio 1 dalyje numatyta, kad vartojimo sutartimi verslininkas įsipareigoja perduoti vartotojui prekes nuosavybės teise arba suteikti paslaugas vartotojui, o vartotojas įsipareigoja priimti prekes ar paslaugas ir sumokėti jų kainą. Šio kodekso nustatytais atvejais vartojimo sutartimis laikomos ir kitos verslininko ir vartotojo sudarytos sutartys. Vartojimo sutartys dažniausiai sudaromos prisijungimo būdu, naudojant standartines sutarčių sąlygas, kurios nėra individualiai aptartos, todėl vartotojas yra priverstas priimti jam primetamas stipraus kontrahento siūlomas sutarties sąlygas arba apskritai atsisakyti sutarties. Esminis vartojimo sutarčių instituto ypatumas ir vartotojo teisių gynimo teisinis mechanizmas yra įstatyme įtvirtintas nesąžiningų sutarčių sąlygų draudimas ir tokių sąlygų neprivalomumas vartotojui.

Remiantis CK 6.228⁴ straipsnio 2 dalimi, nesąžiningomis laikomos vartojimo sutarčių sąlygos, kurios šalių nebuvo individualiai aptartos ir kuriomis dėl sąžiningumo reikalavimo pažeidimo iš esmės pažeidžiama šalių teisių ir pareigų pusiausvyra vartotojo nenaudai. Nesąžiningų sutarčių sąlygų pavyzdinis sąrašas išdėstytas CK 6.228⁴ straipsnio 2 dalyje. Remiantis CK 6.228⁴ straipsnio 4 dalimi, individualiai neaptartomis laikomos sąlygos, kurių parengimui negalėjo daryti įtakos vartotojas, ypač jeigu tokios sąlygos nustatytos iš anksto pardavėjo ar paslaugų teikėjo parengtoje standartinėje sutartyje. Pagal CK 6.185 straipsnio 1 dalį, standartinėmis laikomos sąlygos, kurias bendram nevienkartiniam naudojimui iš anksto parengia viena šalis, nederindama jų su kita šalimi ir kurios be derybų su kita šalimi taikomos sudaromose sutartyse. Standartinės sąlygos gali būti parengtos kaip atskiras dokumentas ir laikomos sutarties priedu, gali būti įtrauktos į sutartį kaip jos sudedamoji dalis ir kt. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. vasario 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-141/2006; 2007 m. gruodžio 10 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-545/2007; 2008 m. sausio 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-80/2008).

Nagrinėjama atveju nustatyta, jog sodybos „Memelio dvaras“ nuomos sutarties 1 punkte įtvirtinta sąlyga, numatanti, kad „<...> Dvaras pasilieka vienašališką galimybę ir teisę keisti meniu sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą.“ Sodybos „Memelio dvaras“ preliminarios nuomos sutarties 1.1.9 punkte įtvirtinta, kad „<...> Dvaras pasilieka vienašališką galimybę ir teisę keisti meniu kainą, sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą, bet tai negali būti pagrindas užsakovui nutraukti sutartį <...>“. Preliminarios sutarties 1.1.11 punkte įtvirtinta, kad „Nurodytos kainos bei dvaro paslaugų specifikacijos gali būti keičiamos tik atskiru rašytiniu šalių susitarimu, išskyrus dvaro teisę vienašališkai keisti meniu sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą, kaip tai numatyta sutarties 1.1.9 punkte“.

Minėtuose nuomos sutarties ir preliminarios nuomos sutarties punktuose įtvirtina paslaugų teikėjo teisę vienašališkai keisti meniu sudėtį, patiekalus, rūšis, sudedamąsias dalis, proporcijas ir kt., tačiau nei nuomos sutartyje, nei preliminarioje nuomos sutartyje nėra įtvirtinta, kokiu pagrindu paslaugų teikėjas įgyja teisę vienašališkai keisti su vartotoju suderintą meniu bei kokiu būdu vartotojai bus informuojami apie minimus pakeitimus. Taigi minėtos nuomos sutarties ir preliminarios nuomos sutarties nuostatos pažeidžia šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą bei atitinka CK 6.228⁴ straipsnio 2 dalies 10 punkte įtvirtintą sutarčių nesąžiningų sąlygų nustatymo kriterijų, pagal kurį preziumuojama, kad nesąžiningos yra sutarties sąlygos, kuriomis verslininkui suteikiama teisė vienašališkai be sutartyje numatyto ar pakankamo pagrindo keisti sutarties sąlygas.

Sodybos „Memelio dvaras“ nuomos sutarties 1 punkte įtvirtinta, kad „<...> Savavališkas pirties ir kubilų kūrimas užtraukia 1 500 eurų baudą“. Sodybos „Memelio dvaras“ preliminarios nuomos sutarties 1.1.10 punkte įtvirtinta, kad „<...> Savavališkas pirties ir kubilų kūrimas užtraukia 5 000 eurų baudą“. Nuomos sutarties 3.5 punkte įtvirtinta: „Užsakovas patvirtina, kad yra informuotas, dėl fejerverkų naudojimo tvarkos, taisyklių, vietos, laiko ir leidimų jiems iššauti (esant poreikiui, leidimus turi gauti pats užsakovas). Taip pat patvirtina, kad yra informuotas, dėl skraidančių degančių dangaus žibintų (bengališkų ugnelių, žibalių lempų ir t.t.) bei atviros ugnies nenaudojimo dvare ir jos artimiausioje aplinkoje bei teritorijoje. Pažeidęs šį punktą užsakovas įsipareigoja sumokėti 2 500 eurų baudą“. Preliminarios nuomos sutarties 3.6 punkte įtvirtinta: „Užsakovas patvirtina, kad yra informuotas, dėl fejerverkų naudojimo tvarkos, taisyklių, vietos, laiko ir leidimų jiems iššauti (esant poreikiui, leidimus turi gauti pats užsakovas). Taip pat patvirtina, kad yra informuotas, dėl skraidančių degančių dangaus žibintų (bengališkų ugnelių, žibalių lempų ir kt.) bei atviros ugnies nenaudojimo dvare ir jos artimiausioje aplinkoje bei teritorijoje. Pažeidęs šį punktą užsakovas turi sumokėti 5 000 eurų baudą ir tai yra esminė sutarties sąlyga“. Nuomos sutarties 3.7 punkte įtvirtinta: „Užsakovas patvirtina, kad sutinka apmokėti po 50 eurų, už jo svečių ar jo personalo bei kitų užsakovo atstovų, kiekvieną skrandžio turinį ar kitas paliktas (ar jų pėdsakus, žymes) žmogaus organizmo išskyras <...> Dvare ir jo teritorijoje ne tualetų klozetuose, o kitur <...>“. Preliminarios nuomos sutarties 3.8 punkte įtvirtinta: „Užsakovas patvirtina, kad sutinka apmokėti po 50 eurų, už renginio dalyvių ar jo personalo, kitų užsakovo valia ir žinia dalyvaujančių asmenų kiekvieną skrandžio turinį ar kitas paliktas (ar jų pėdsakus, žymes) žmogaus organizmo išskyras <...> Dvare ir jo teritorijoje ne tualetų klozetuose, o kitur <...>“. Preliminarios nuomos sutarties 4.1 punkte įtvirtinta: „<...> Visa rankpinigių suma yra gražinama užsakovui tik pastarajam savalaikiai ir visiškai įvykdžius šios sutarties sąlygas. Atskiru šalių susitarimu, rankpinigių sumos sąskaita gali būti padengiami ir kiti užsakovo finansiniai įsipareigojimai dvaro atžvilgiu. Jeigu dvaras dėl užsakovo kaltės (atsisakymo ar negalėjimo ir kt. organizuoti savo renginį ar šventę) neįvykdo šios sutarties per joje nurodytus terminus, užsakovo sumokėti rankpinigiai lieka dvarui <...>“. Nuomos sutarties 4.2 punkte įtvirtinta: „Pasibaigus renginio terminui, užstato dalis kuri viršija bendrą užsakymo sumą (pvz. 500 eurų) gražinama, tačiau su sąlyga, kad užsakovas yra visiškai atsiskaitęs su dvaru, pagal šią Sutartį, ir kad patalpoms ir dvarui bei jos aplinkai nepadaryta jokia žala arba už ją tinkamai atlyginta“. Preliminarios nuomos sutarties 4.3 punkte įtvirtinta: „Užsakovas taip pat sumoka dvarui užstatą, kuris yra 500 Eurų (jei nesutarta kitaip) jei būtų padaryta žala dvarui. Užstatas turi būti sumokėtas ne vėliau kaip prieš 5 darbo dienas iki renginio datos. Užstatas gražinamas užsakovui po renginio su sąlyga,

kad užsakovas yra visiškai atsiskaitęs su dvaru, pagal šią Sutartį, ir kad dvaro patalpoms bei aplinkai nepadaryta jokia žala arba už ją tinkamai atlyginta“. Nuomos sutarties 4.7 punkte įtvirtinta: „Užsakovui vėluojant atlikti mokėjimus aukščiau nustatytais terminais, dvaras turi teisę priskaičiuoti 3 proc. delspinigių nuo laiku neapmokėtos sumos už kiekvieną uždelstą dieną“. Preliminarios nuomos sutarties 4.5 punkte įtvirtinta: „Užsakovui vėluojant atlikti mokėjimus aukščiau nustatytais terminais, dvaras turi teisę priskaičiuoti 1 proc. delspinigių nuo laiku neapmokėtos sumos už kiekvieną uždelstą dieną“.

Minėtuose nuomos sutarties ir preliminarios nuomos sutarties punktuose įtvirtinta vartotojui taikoma civilinė atsakomybė už nuomos sutarties ir preliminarios nuomos sutarties nevykdymą ar netinkamą vykdymą, t. y. nustatomos netesybos. Minimaliais nuomos sutarties ir preliminarios nuomos sutarties punktais vartotojas įpareigojamas paslaugų teikėjui sumokėti baudą, jei vartotojas be paslaugų teikėjo sutikimo užkuria pirtį ir (ar) kubilą, pažeidžia fejerverkų naudojimo tvarką ir kt.

Nuomos sutarties 3.5 ir 3.7 punktai bei preliminarios nuomos sutarties 3.6 ir 3.8 punktai įtvirtina automatinį vartotojo patvirtinimą, jog jis yra supažindintas su fejerverkų naudojimo tvarka, taisyklėmis, vieta, laiku ir leidimais jiems iššauti, taip pat draudimu naudoti skraidančius degančius dangaus žibintus bei atvirą ugnį. Nuomos sutarties 3.7 punkte bei preliminarios nuomos sutarties 3.8 punkte numatytas sutikimas apmokėti po 50 Eur už paslaugos teikimo metu dalyvaujančių asmenų skrandžio turinį, paliktą ne tam skirtose vietose ar kitas paliktas žmogaus organizmo išskyras dvare ir jo teritorijoje ne tualetų klozetuose, o kitur (pagal). Nuomos sutartis bei preliminari nuomos sutartis yra standartinė, vienašališkai nederinant su vartotoju parengta paslaugos teikėjo. Pagal CK 6.185 straipsnio 1 dalį standartinėmis laikomos sąlygos, kurias bendram nevienkartiniam naudojimui iš anksto parengia viena šalis nederindama jų su kita šalimi ir kurios be derybų su kita šalimi taikomos sudaromose sutartyse. CK 6.228⁴ straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad individualiai neaptartomis laikomos sąlygos, kurių parengimui negalėjo daryti įtakos vartotojas, ypač, jeigu tokios sąlygos nustatytos iš anksto pardavėjo ar paslaugų teikėjo parengtoje standartinėje sutartyje. Individualiai aptartos yra tokios sąlygos, kurios įtraukiamos į sutartį aktyviai veikiant vartotojui, t. y. tokioms sąlygoms vartotojas realiai gali daryti įtaką, pavyzdžiui, reikalauti kurią nors sąlygą išbraukti ar įrašyti į sutartį naują sąlygą, keisti tam tikras sutarties sąlygas ir pan. Pažymėtina, kad sutarties sąlygų paaiškinimas vartotojui taip pat negali būti prilyginamas individualiam sutarties sąlygų aptarimui CK prasme. Pagal CK 6.228⁴ straipsnio 4 dalį pareiga įrodyti, kad tam tikra sutarties sąlyga buvo aptarta individualiai, tenka verslininkui (šiuo atveju – paslaugų teikėjui). Taigi nuomos sutarties bei preliminarios nuomos sutarties standartinės sąlygos, kuriose įtvirtinamas automatinis vartotojo patvirtinimas, kad jis yra supažindintas su fejerverkų naudojimo tvarka, taisyklėmis, vieta, laiku ir leidimais jiems iššauti, taip pat draudimu naudoti skraidančius degančius dangaus žibintus bei atvirą ugnį bei automatinis sutikimas apmokėti už paslaugos teikimo metu dalyvaujančių asmenų skrandžio turinį, paliktą ne tam skirtose vietose ir pan., savaime nepanaikina paslaugų teikėjo atsakomybės už tinkamą vartotojo supažindinimą su fejerverkų ir atviros ugnies naudojimo tvarka, taip pat nereiškia vartotojo sutikimo apmokėti 50 Eur už bet kokią paslaugos teikimo metu dalyvaujančių asmenų skrandžio turinį, paliktą ne tam skirtose vietose ir pan. Vadovaujantis teisinio apibrėžtumo principu, sutartyje ir jos prieduose įtvirtintos sąlygos turi būti kiek įmanoma aiškiau atskleistos, konkretizuotos, kadangi jos nustato šalių teises, pareigas atsakomybę ir pan.

Nuomos sutarties 4.2 bei preliminarios nuomos sutarties 4.3 punkte yra įtvirtintos sąlygos, kuriomis paslaugų teikėjui suteikiama teisė negražinti vartotojui užstato, jei buvo nustatyti bet kokie sutartinių įsipareigojimų pažeidimai. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, vertindamas užstato, kaip prievolės įvykdymo užtikrinimo būdo, paskirtį, yra pažymėjęs, kad užstato sumos negražinimas dėl bet kokio formalaus (t. y. nesusijusio su tikslu, kuriam skirtas užstatas) sutarties pažeidimo reikštų baudinį jo pobūdį, būtų neadekvatus, teisės principų neatitinkantis pasinaudojimas prievolių įvykdymo užtikrinimu. Atsižvelgiant į tai, jog užstatas netiesiogiai skirtas atsakovo turtiniams praradimams, kylantiems ieškovui pažeidus savo prievolės, kompensuoti, prievolių pažeidimo atveju, jeigu atsakovas pasinaudoja užstatu, jis turi būti įskaitomas į jo patirtus nuostolius. Ieškovui įvykdžius savo prievolės, užstatas jam turėtų būti gražinamas nepaisant to, ar vykdant prievolės buvo jų pažeidimų, ar ne, jeigu tik pažeidimai yra ištaisyti. Priešingu atveju, užstatas atliktų baudinę funkciją,

todėl šiam užstatui pagal analogiją turėtų būti taikoma baudinių netesybų mažinimo taisyklė (CK 1.8 straipsnio 1 dalis, 6.73 straipsnio 2 dalis, 6.258 straipsnis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. sausio 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-63/2015; Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. kovo 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-35-823/2021). Nagrinėjamu atveju vartotojo sumokėto užstato pasilikimas už netvarkingų paslaugų teikėjui priklausančių patalpų ar aplinkos palikimą, gali būti neproporcinga, kadangi pasekmės, kilusios dėl šių pažeidimų, kiekvienu atveju gali būti skirtingos, taigi ir paslaugų teikėjo patirti nuostoliai kiekvienu atveju gali skirtis, t. y. gali būti mažesni arba jų gali net ir nekilti. Tačiau iš Nuomos sutarties 4.2 punkto bei Preliminarios nuomos sutarties 4.3 punktų formuluočių matyti, kad vartotojui užstatas nebus grąžinamas visais atvejais, kai bus konstatuotas bet koks, t. y. ir mažareikšmis, sutartinių įsipareigojimų pažeidimas. Tokiu būdu, net ir paslaugų teikėjui dėl vartotojo padaryto Sutarties ar Preliminarios sutarties pažeidimo patyrus mažesnius nuostolius ar jų iš vis nepatyrus, visa vartotojo sumokėto užstato suma liks paslaugų teikėjui.

Dėl Nuomos sutarties 4.7 punkte bei preliminarios nuomos sutarties 4.5 punkte įtvirtinto delspinigių dydžio, pažymėtina, kad teismų praktikoje laikomasi pozicijos, jog vertinant, koks netesybų dydis laikomas neproporcingai didele vartotojo atsakomybe, ši norma turi būti aiškinama remiantis CK 1.5 straipsnio 4 dalyje įtvirtintais teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principais, šiuos principus bei netesybų dydį aiškinančia teismų praktika bei atsižvelgiant į sutarties sudarymo metu buusias aplinkybes (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-499-684/2018). Nagrinėjamu atveju nuomos sutartis bei preliminari nuomos sutartis yra vartojimo sutartis, kuriai taikoma didesnė vartotojų teisių apsauga, todėl nuomos sutarties 4.7 punkte numatytas 3 proc. delspinigių dydis, o preliminarios nuomos sutarties 4.5 punkte numatytas 1 proc. delspinigių dydis laikytinas nepagrįstai dideliu.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nuomos sutarties 1, 3.5, 3.7, 4.2 ir 4.7 bei preliminarios nuomos sutarties 1.1.10, 3.6, 3.8, 4.1, 4.3 ir 4.5 punktų sąlygos iš esmės pažeidžia šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą vartotojo nenaudai bei nustato neproporcingai didelę vartotojo civilinę atsakomybę už Sutarties nevykdymą ar netinkamą įvykdymą, todėl yra nesąžiningos bei negaliojančios (CK 6.228⁴ straipsnio 2 dalies 5 punktas).

Nuomos sutarties 5.1 punkte įtvirtinta: „Užsakovas turi teisę anuliuoti užsakymą, raštu informuodamas apie tai dvarą ne vėliau kaip prieš 360 kalendorinių dienų iki renginio pradžios. Tokiu atveju dvaras grąžina užsakovo sumokėtą registracijos mokesť“. Preliminarios nuomos sutarties 5.1 punkte įtvirtinta: „Užsakovas turi teisę anuliuoti užsakymą, raštu informuodamas apie tai dvarą ne vėliau kaip prieš 360 kalendorinių dienų iki renginio pradžios. Tokiu atveju dvaras nereikalauja iš užsakovo sumokėti netesybų bei nereikalauja grąžinti pinigų ir atlyginti nuostolius, kuriuos patyrė užsakovo šventės pasiruošimui <...>“.

Pažymėtina, kad CK 6.721 straipsnio 1 dalyje įtvirtinama vartotojo teisė vienašališkai nutraukti paslaugų sutartį. Taigi, vartotojo teisė sutarties vykdymo metu vienašališkai nutraukti sutartį pripažįstama pagal įstatymą. Ši teisė gali būti siejama su kliento interesų pasikeitimu po paslaugų sutarties sudarymo, kai klientui neišlieka intereso tęsti sutartį ir gauti paslaugas, tuo remdamasis jis pagrįstai turi teisę pasitraukti iš sutarties. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išaiškinta, kad ši norma patvirtina kliento interesų prioriteto principą ir vertintina kaip tam tikra sutarčių laisvės principo išraiška paslaugų teikimo teisiniuose santykiuose: paslauga negali būti teikiama per prievartą, prieš asmens valią. Taigi, klientas gali pats nuspręsti, kada atsisakyti jam teikiamų paslaugų ir nutraukti sutartį. Ši paslaugų gavėjo teisė yra besąlyginė, ji negali būti siejama su tam tikrų aplinkybių nustatymu (pavyzdžiui, paslaugų teikėjo veiksmai, teisinis ar ekonominis kliento pasirinkimo nutraukti sutartį pagrįstumas ir pan.) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-541-219/2018).

Atkreiptinas dėmesys, kad šalys nesuvaržytos sutartyje nusistatyti išsamią vartotojo teisės vienašališkai nutraukti sutartį tvarką, numatant papildomas nutraukimo tvarkos taisykles, atitinkančias protingumo principą, nepagrįstai neapsunkinančias vartotojo teisių. Įvertinus minėtas nuomos sutarties bei preliminarios nuomos sutarties sąlygas CK 6.721 straipsnio kontekste, pažymėtina, jog vartotojui nustatytas 360 dienų įspėjimo apie nuomos sutarties bei preliminarios

nuomos sutarties nutraukimą terminas yra nepagrįstai ir neprotingai ilgas. Pažymėtina, jog ne visais atvejais vartotojas nuomos sutartį su „Memelio dvaras“ gali sudaryti anksčiau nei likus 1 metams iki paslaugų teikimo. Taigi tam tikrais atvejais, vartotojo galimybė pasinaudoti sutarties anuliavimu be netesybų, yra faktiškai neįmanomas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nuomos sutarties 5.1 punkto bei preliminarios nuomos sutarties 5.1 punkto sąlyga, kuria vartotojas įpareigojamas apie sutarties nutraukimą įspėti paslaugų teikėją prieš ne mažiau kaip 360 dienų, iš esmės pažeidžia vartotojo teises ir interesus.

Nuomos sutarties 5.2 punkte įtvirtinta: „Tuo atveju, jeigu užsakovas anuliuoja užsakymą iki renginio pradžios likus mažiau nei 360 kalendorinių dienų, užsakovas privalo sumokėti dvarui netesybas, lygias 50 proc. užsakymo kainos. Į netesybas įskaičiuojamas užsakovo sumokėtas registracijos mokestis, kuris nėra užsakovui gražinamas“. Preliminarios nuomos sutarties 5.2 punkte įtvirtinta: „Tuo atveju, jeigu užsakovas anuliuoja užsakymą iki renginio pradžios likus mažiau nei 360 kalendorinių dienų, bet ne mažiau nei 290 kalendorinių dienų, užsakovas privalo sumokėti dvarui netesybas, lygias 50 proc. užsakymo kainos“. Sutarties 5.3 punkte įtvirtinta: „Tuo atveju, jeigu užsakovas anuliuoja užsakymą iki renginio pradžios likus mažiau nei 290 kalendorinėms dienoms, užsakovas privalo sumokėti dvarui netesybas, lygias 100 proc. užsakymo kainos“. Preliminarios sutarties 5.3 punkte įtvirtinta: „Tuo atveju, jeigu užsakovas anuliuoja užsakymą iki renginio pradžios likus mažiau nei 289 kalendorinių dienų ir mažiau, užsakovas privalo sumokėti dvarui netesybas, lygias 100 proc. užsakymo kainos“. Minėtuose nuomos sutarties ir preliminarios nuomos sutarties punktuose įtvirtintos netesybos, kurias vartotojas įpareigojamas mokėti paslaugų teikėjui, tais atvejais, kai vartotojas nutraukia sudarytą nuomos sutartį bei preliminarią nuomos sutartį. Vadovaujantis CK 6.721 straipsnio 1 dalimi, klientas turi teisę vienašališkai nutraukti sutartį, nepaisydamas to, kad paslaugų teikėjas jau pradėjo ją vykdyti. Netesybos (bauda) yra civilinės atsakomybės forma (CK 6.245 straipsnio 1 dalis). Taigi, kaip ne kartą yra pažymėjęs Lietuvos Aukščiausiasis teismas, netesybos negali būti nustatytos už teisėtų veiksmų atlikimą, nagrinėjamu atveju – už absoliučios teisės nutraukti sutartį įgyvendinimą. CK 6.721 straipsnyje įtvirtinti vienašalio paslaugų sutarties nutraukimo padariniai. Jeigu yra laikomasi CK 6.721 straipsnio 1 dalyje nustatytos tvarkos, t. y. klientas praneša paslaugų teikėjui, kad sutartis yra nutraukiama, paslaugų gavėjo teisė vienašališkai nutraukti sutartį negali būti laikoma netinkamu sutartinių išipareigojimų vykdymu ir negali būti laikoma sutarties pažeidimu. Paslaugų teikėjas gali reikalauti atlyginti tik tiesioginius nuostolius, galimybės reikalauti atlyginti negautas pajamas pagal paslaugų teikimo sutartį įstatyme nenustatyta. Taigi, vartotojas gali bet kada nutraukti paslaugų teikimo sutartį, tik tokiu atveju, jam kyla pareiga sumokėti kainos dalį, proporcingą suteiktoms paslaugoms ir atlyginti paslaugos teikėjo protingas išlaidas, tačiau paslaugų teikėjas tokiu atveju neturi teisės reikalauti netesybų. Minimuose Sutarties bei Preliminarios sutarties punktuose įtvirtintas įspėjimo apie paslaugų teikimo sutarties nutraukimą terminas yra itin ilgas, todėl, tikėtina, kad vartotojui įspėjus paslaugų teikėją apie ketinimą nutraukti sutartį likus mažiau kaip 289-360 dienų, paslaugų teikėjas dėl to gali nepatirti jokių nuostolių arba patirti mažesnius, tačiau nepaisant to, remiantis minimų punktų formuluotėmis, vartotojui nebūtų gražinama 50-100 proc. užsakymo kainos, o tai atitiktų netesybų esmę. Taigi, darytina išvada, kad nuomos sutarties 5.2 ir 5.3 punktų bei preliminarios nuomos sutarties 5.2 ir 5.3 punktų sąlygos apriboja vartotojo teisę nutraukti sutartį ir tokiu būdu iš esmės pažeidžia šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą ir ekonomiškai silpnesnės sutarties šalies – vartotojo – teises ir interesus.

Preliminarios nuomos sutarties 1.1.6 punkte įtvirtinta, kad „<...> šioje sutartyje numatyto renginio ir (ar) šventės datos ir laiko perkėlimo mokestis yra 300 eurų“.

Įvertinus minimos preliminarios nuomos sutarties sąlygos formuluotę, preziumuojama, kad 300 Eur renginio datos ir laiko perkėlimo mokestis vartotojui taikomas tiek tais atvejais, kai renginio data ir laikas yra perkeliama vartotojo iniciatyva, tiek tais atvejais, kai renginio datos ir laiko perkėlimas inicijuojamas paslaugų teikėjo, taip pat ir tada, kai renginio ir (ar) šventės datą perkelti reikia dėl priežasčių, nepriklausančių nuo nei vienos iš šalių valios (pavyzdžiui, karantino ar su juo susijusių ribojimų). Tačiau atkreiptinas dėmesys, kad tais atvejais, kai renginio datos ir laiko perkėlimą inicijuoja paslaugų teikėjas, vartotojas neturėtų patirti jokių papildomų nuostolių, t. y. jis neturėtų būti įpareigojamas sumokėti renginio datos ir laiko perkėlimo mokesčio. Pažymėtina, kad

pagal CK 6.256 straipsnio 4 dalį, kai sutartinės prievolės neįvykdo ar netinkamai ją įvykdo bendrovė (verslininkas), tai ji atsako visais atvejais, jei neįrodo, kad prievolės neįvykdė ar netinkamai ją įvykdė dėl nenugalimos jėgos, jeigu įstatymai ar sutartis nenumato ko kita. Lietuvos Aukščiausiasis Teismo praktikoje laikomasi pozicijos, kad verslas yra veikimas savo rizika, todėl verslininkas turi prisiimti neigiamą savo veiklos padarinių riziką. Verslininkui sutartinė civilinė atsakomybė nebus taikoma tuo atveju, jei jis įrodo, kad prievolės neįvykdė ar netinkamai ją įvykdė dėl nenugalimos jėgos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gegužės 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-239/2011, 2018 m. sausio 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-2-687/2018). Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad tuo atveju, jei paslaugų teikėjas netinkamai vykdytų sutartinius įsipareigojimus, t. y. negalėtų vartotojui suteikti paslaugų sutartu metu, jis privalėtų atlyginti vartotojo patirtus nuostolius, o vartotojui neturėtų būti perkeliama mokesčio už renginio datos ir laiko perkėlimą mokėjimo našta. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad preliminarios nuomos sutarties 1.1.6 punkto sąlyga pažeidžia vartotojo teises ir interesus bei šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą vartotojo nenaudai.

Nuomos sutarties 4.1 punkte įtvirtinta: „<...> Sutarties sudarymo metu užsakovo sumokamas registracijos mokestis yra lygus 2 000 eurų ir pagal susitarimą užstatas yra lygus: likusi užsakymo dalis atėmus jau sumokėtą rezervacijos mokestį plius 500 eurų (jei nesutarta kitaip) jei būtų padaryta žala dvarui. Užstatas turi būti sumokėtas ne vėliau, kaip prieš 5 dienas iki renginio datos. <...>“. Nuomos sutarties 4.3 punkte įtvirtinta: „Renginio užsakymo mokestis ir bet kokios kitos pagal šią Sutartį mokėtinos sumos mokamos tik grynais pinigais, išrašant kasos pajamų orderį ar kitą tolygų dokumentą“.

Nagrinėjamu atveju nuomos sutarties 4.1 punkto sąlyga įtvirtina paslaugų mokesčio dydžio apskaičiavimą, nustatant, kad vartotojas turi sumokėti užstatą, kurį sudaro užsakymo dalies kaina, atėmus jau sumokėtą rezervacijos mokestį. Pažymėtina, kad vadovaujantis minima sąlygos formuluote, šis mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau, kaip prieš 5 dienas iki renginio datos. Atsižvelgiant į tai, pabrėžtina, kad vadovaujantis nuomos sutarties 4.5 punkto sąlyga, vartotojas paslaugų teikėjui likusią užsakymo kainos dalį, atėmus registracijos mokestį, turi sumokėti ne vėliau kaip per 1 dieną po sąskaitos išrašymo, kuri išrašoma kitą dieną po renginio pabaigos. Pažymėtina, kad užstatą ir sudaro ta likusi mokėtina suma po registracijos mokesčio apmokėjimo. Taigi sutartyje įtvirtintas skirtingas apmokėjimo momentas, kuris vartotojui gali būti neaiškus. Nuomos sutarties 4.3 punkte yra įtvirtinta, jog vartotojas už Sutartį mokėtinas sumas gali apmokėti tik grynaisiais pinigais, tuo tarpu nuomos sutarties 4.6 punktas įtvirtina, jog sutartiniai mokėjimai gali būti atliekami tiek bankiniu pavedimu, tiek grynaisiais pinigais. Taigi, aptariamoms nuomos sutarties sąlygoms tarpusavyje nėra suderintos. Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nuomos sutarties 4.1 ir 4.3 punktuose įtvirtintos sąlygos pažeidžia šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą vartotojo nenaudai.

Preliminarios nuomos sutarties 6.3 punkte įtvirtinta: „<...> Visi su šia Sutartimi susiję ar dėl jos vykdymo kilę ginčai bus sprendžiami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmuose arba Klaipėdos apygardos teismuose priklausomai nuo ieškinio sumos“.

Atsižvelgiant į minimą preliminarios nuomos sutarties nuostatą, ginčo neišsprendus taikiai, jis gali būti sprendžiamas Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmuose arba Klaipėdos apygardos teisme. Tačiau CPK 30 straipsnio 11 dalyje numatyta, jog ieškinys dėl vartojimo sutarčių gali būti pareiškiamas ir pagal vartotojo gyvenamąją vietą. Atkreiptinas dėmesys, jog, nors CPK 32 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad šalys gali rašytiniu tarpusavio susitarimu pakeisti teritorinį tos bylos teisingumą, tačiau, jeigu sutarties sąlyga, keičianti teritorinį bylos teisingumą, įtvirtinama vartojimo sutartyje, parengtoje pagal standartines sąlygas, kurias bendram nevienkartiniam naudojimui iš anksto parengia viena šalis nederindama jų su kita šalimi ir kurios be derybų su kita šalimi taikomos sudaromose sutartyse, tokia sutarties sąlyga negali būti laikoma nustatyta bendru šalių susitarimu. Pažymėtina, kad vartotojo, kaip silpnesnės sutarties šalies, padėtis negali būti apsunkinta taip, kad būdamas atsakovu jis turėtų vykti ne į savo gyvenamosios vietos teismą, o, būdamas ieškovu, negalėtų pasinaudoti CPK 30 straipsnio 11 dalyje vartotojui suteikta teise ieškinį pareikšti pagal savo gyvenamąją vietą. Taigi, vartojimo sutartyse teisingumas turi būti nustatomas pagal bendrąsias teisingumo taisykles, t. y. juridinis asmuo ieškinį turi pareikšti pagal atsakovo

(vartotojo) gyvenamąją vietą, o vartotojas, kaip silpnesnė sutarties šalis, pasinaudodamas CPK 30 straipsnio 11 dalyje numatyta teise, ieškinį gali pareikšti pagal savo gyvenamąją vietą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad minima preliminarios nuomos sutarties sąlyga riboja vartotojo galimybę įgyvendinti savo pažeistų teisių gynybą, taip pažeidžiant šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą vartotojo nenaudai bei ribojant vartotojo teisę pasinaudoti CPK 30 straipsnio 11 dalyje numatyta galimybe ieškinį dėl vartojimo sutarčių pareikšti pagal vartotojo gyvenamąją vietą.

Preliminarios sutarties 6.5 punkte įtvirtinta: „Šios sutarties šalys visiškai ar iš dalies atleidžiamos nuo atsakomybės už šia sutartimi prisiimtų įsipareigojimų neįvykdymą, jei tai įvyko dėl ypatingų aplinkybių (nenugalimųjų jėgų) bei jų padarinių, atsiradusių šios sutarties galiojimo metu, kurių nei viena iš šios sutarties šalies negalėjo ir neturėjo numatyti ar išvengti, o taip pat turėti joms įtakos ar atsakyti už jų atsiradimą. <...> Sutarties Šalys susitaria, kad įvykus šiame punkte numatytoms aplinkybėms, užsakovo iki šių aplinkybių dvarui sumokėtos sumos užsakovui negražinamos. Tai yra esminė sutarties sąlyga“.

Minimu preliminarios nuomos sutarties punktu nustatoma, kad šalys atleidžiamos nuo atsakomybės už preliminarios nuomos sutarties nevykdymą ar netinkamą vykdymą dėl ypatingų aplinkybių (nenugalimųjų jėgų) bei jų padarinių, tačiau atsiradus šioms aplinkybėms, paslaugų teikėjui suteikiama teisė negražinti vartotojo sumokėtų sumų.

Atsižvelgiant į tai, pastebėtina, kad nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybių institutas, įtvirtintas CK šeštosios knygos XVII skyriuje „Sutarčių neįvykdymo teisinės pasekmės“, nustato pagrindą atleisti sutarties šalis nuo atsakomybės esant aplinkybėms, kurios pripažįstamos nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybėmis. Nenugalimos jėgos atveju šalies atleidimas nuo atsakomybės reiškia, kad sutartinių prievolių nevykdymas yra pateisinamas ir negali sutarties šalims sukelti įprastinių sutarties nevykdymo padarinių, nustatytų CK 6.205-6.216 straipsniuose, jiems negali būti taikoma sutartinė civilinė atsakomybė (CK šeštosios knygos XXII skyrius), atitinkamai apribojama kreditoriaus (nukentėjusiosios sutarties šalies) teisė į sutarties nevykdymu pažeistų teisių gynimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. birželio 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-268/2012). Pažymėtina, kad 1996 m. liepos 15 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 840 „Dėl atleidimo nuo atsakomybės, esant nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybėms taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Atleidimo nuo atsakomybės esant nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybėms taisyklių 10 punkte įtvirtinta, kad „Kiekviena šalis gali pasilikti tai, ką, vykdydama sutartį, gavo iki jos nutraukimo. Kiekviena šalis turi atsiskaityti kitai šaliai dėl neteisingo praturtėjimo vykdant sutartį. Skirtumas sumokamas nedelsiant“. Vadovaujantis išdėstyta teisiniu reglamentavimu, matyti, kad įsipareigojimų nevykdanti šalis atleidžiama nuo nuostolių atlyginimo, baudų ir kitų sutartyje numatytų sankcijų, esant nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybėms, be to nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybių atsiradimo faktas nesuteikia teisės nepagrįstai praturtėti kitos sutarties šalies sąskaita. Nagrinėjamu atveju, preliminarioje nuomos sutartyje įtvirtinama paslaugų teikėjo teisė negražinti visų vartotojo sumokėtų sumų, tačiau remiantis *force majeure* aplinkybių instituto nuostatomis, tokiu atveju, jei vartotojo sumokėta suma viršytų paslaugų teikėjo faktiškai patirtus nuostolius, dėl sutarties nutraukimo, paslaugų teikėjas privalėtų gražinti vartotojui iš jo gautų pinigų dalį, viršijančią jo faktiškai iki šių aplinkybių atsiradimo patirtas išlaidas, vykdant sutartinius įsipareigojimus. Pastebėtina, kad pagal minimo punkto formuluotę, paslaugų teikėjas turėtų teisę negražinti vartotojui visų jo sumokėtų sumų, o tai reikštų civilinės atsakomybės netesybų forma taikymą vartotojui, kas neatitiktų nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybių instituto esmės.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad preliminarios nuomos sutarties 6.5 punkto sąlyga, įtvirtinanti paslaugų teikėjo teisę negražinti vartotojo sumokėtų sumų esant nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybėms visais atvejais, net ir tuomet, kai vartotojo sumokėta suma viršytų paslaugų teikėjo faktiškai patirtus nuostolius, neatitinka aukščiau aptariamo teisinio reglamentavimo bei pažeidžia vartotojo teises ir interesus bei šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą vartotojo nenaudai.

Bylinėjimosi išlaidos, nuo kurių mokėjimo ieškovė buvo atleista, išieškomos iš atsakovo į valstybės biudžetą, todėl iš atsakovo priteistinas 88 Eur žyminis mokestis į valstybės biudžetą (CPK 80 straipsnio 1 dalies 6 punktas, 7 dalis, 93 straipsnio 1 dalis).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 259 straipsniu, 262 straipsnio 2 dalimi, 285, 286 straipsniais, teismas

nusprendžia:

ieškinį tenkinti visiškai.

Pripažinti nesąžiningomis ir negaliojančiomis atsakovo (*duomenys neskelbiami*) valdomos sodybos „Memelio dvaras“ nuomos sutarties 1 punkto sąlygas „<...> „Dvaras“ pasilieka vienašališką galimybę ir teisę keisti meniu sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą“, „<...> Savavališkas pirties ir kubilų kūrimas užtraukia 1 500 Eur baudą“, 3.5, 3.7, 4.1, 4.2, 4.3, 4.7, 5.1, 5.2 ir 5.3 punktų sąlygas, taip pat atsakovo (*duomenys neskelbiami*) valdomos sodybos „Memelio dvaras“ preliminarios nuomos sutarties 1.1.6 punkto sąlygą „<...> šioje sutartyje numatyto renginio ir (ar) šventės datos ir laiko perkėlimo mokestis yra 300 eurų“, 1.1.9 punkto sąlygą „<...> Dvaras pasilieka vienašališką galimybę ir teisę keisti meniu kainą, sudėtį ir sandarą bei patiekalus ir jų rūšis ir (ar) jų sudedamąsias dalis, proporcijas bei medžiagiškumą, bet tai negali būti pagrindas „Užsakovui“ nutraukti sutartį <...>“, 1.1.10 punkto sąlygą „<...> Savavališkas pirties ir kubilų kūrimas užtraukia 5 000 eurų baudą“, 1.1.11, 3.6, 3.8, 4.1, 4.3, 4.5, 5.1, 5.2, 5.3 punktų sąlygas, 6.3 punkto sąlygą „<...> Visi su šia Sutartimi susiję ar dėl jos vykdymo kilę ginčai bus sprendžiami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmuose arba Klaipėdos apygardos teismuose priklausomai nuo ieškinio sumos“ ir 6.5 punkto sąlygą.

Priteisti iš atsakovo 88 Eur žyminio mokesčio į valstybės biudžetą, žyminį mokestį sumokant į pasirinktą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, įmonės kodas 188659752, banko sąskaitą, įmokos kodas 5660.

Atsakovas negali šio sprendimo skųsti nei apeliacine, nei kasacine tvarka, tačiau per 20 dienų nuo jo priėmimo dienos turi teisę paduoti Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos rajono rūmams pareiškimą dėl sprendimo už akių peržiūrėjimo.

Ieškovė per 20 dienų nuo šio sprendimo priėmimo dienos turi teisę paduoti apeliacinį skundą Klaipėdos apygardos teismui per Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos rajono rūmus.

Teisėja

Monika Lapukaitė